

Jornades: «La transformació social a través de Jineolojî: (re-)escrivint la història de les dones»

Presentació de les ponències:

«L'apropament de Jineolojî a la Història»

A càrrec de **Gönül Kaya**, membre del Moviment de Dones del Kurdistan.

Un dels motius de la creació de Jineolojî és la necessitat de definir la dona des de l'aspecte històric i social. Qui és la dona? De quina manera ha avançat en els processos històrics? Com pot definir-se la dona en l'època actual? Com poden solucionar-se els problemes que existeixen entorn de la llibertat? La creació de respostes a preguntes com aquestes és un dels temes dels treballs bàsics de Jineolojî, la ciència de la dona.

Analitzarem la història de la dona a partir de dos acostaments. El primer és el fet que la història que s'ha escrit per part del sistema patriarcal no ha donat lloc a les dones. La història s'ha escrit a partir dels homes. En aquest temps que s'ha arrencat la llibertat a la dona, podem dir que «no existeix cap document escrit que es refereixi a la història de les dones», que l'enteniment de la història oficial ha deixat de banda la història de la dona.

Però la meitat de la vida es crea amb les dones i, si la vida no és possible sense les dones, com és possible que en aquesta època, ja amb milers d'anys, se'ls hagi deixat fora? Les dones són la base de la vida social; sense l'esforç vital de la dona en la creació de la història, hi hauria un problema en la continuació de la vida. Juntament amb això, hi ha la necessitat d'escriure la història de lluita del desenvolupament de la llibertat de la dona. Des d'aquí trobarem els motius del problema de la llibertat i la responsabilitat d'analitzar-la.

Jineolojî treballa amb una història nova. L'enteniment actual de la història no està en el nivell de poder analitzar en tots els aspectes la realitat de la dona i la realitat de la vida. La història actual separa períodes entre si, analitza els successos en el marc subjecte-objecte, ignora les influències mútues, analitza amb el sistema de successos del passat i, per això, està allunyat de la il·luminació de la història en tots els sentits.

En l'escriptura oficial de la història, el subjecte de poder dominant és l'home. La història s'explica sobre una base lineal de forma que s'ignoren els aspectes comuns i les influències. Com a conseqüència d'això, no es preveuen els aspectes vius entre els moments del passat i del futur que conflueixen. La història es defineix només com una relació de causa i efecte i s'analitzen els successos «sense vida». Quan s'analitza el passat dels esdeveniments succeïts es tracta com un procés d'esdeveniments finalitzat. És a dir, no es valora la relació entre el passat, el present i el futur com un període comú que s'influència mútuament.

També hem de tenir en compte que la història de la dona o no es coneix en absolut o ha estat manipulada sobre la història de l'home i s'explica d'una altra manera. Això és encara un problema molt seriós en l'actualitat. Aquesta realitat s'ha demostrat de manera concreta en

algunes investigacions feministes dutes a terme els darrers 50 anys sobre el valor i la socialització, però no s'han tingut en compte. D'aquí la importància d'analitzar la història i, especialment, la història invisibilitzada de les dones amb una nova perspectiva. Jineoloji és la perspectiva que uneix història i sociologia, i amb aquest mètode analitza la realitat.

La il·luminació de la història de les dones farà que la història social s'expliqui d'una manera més propera a la realitat.

«Per què és necessari el coneixement i la consciència històrica per a la societat?»

A càrrec de **Haskar Kirmizigül**, membre de l'Acadèmia de Jineoloji.

La història és la unitat de processos que flueixen conjuntament i creen l'àmbit de la vida. Els successos que ocorren en aquests moments tenen les seves petjades en el passat. Per això, és important la investigació de les èpoques en què encara no s'havien construït els mecanismes de l'estat i la dominació (Abdullah Öcalan, a les seves defenses, anomena «societat natural» a l'època que representa el 98% de la història de la humanitat). A la vida social actual encara hi ha petjades d'aquesta cultura que es basava en l'agricultura i que es va desenvolupar al voltant de la dona. És a dir, aquests períodes no estan separats entre si o no s'han desenvolupat sense influenciar-se. Sabem que la història es crea amb el resultat entre influència mútua, tensions i canvis.

Des de la societat sumèria i la creació del mecanisme d'estat, en les formacions superiors de la societat que han arribat a l'actualitat, els «savis» de la societat i els escriptors de la història, depenent del lloc i les condicions, han vist la necessitat de crear noves teories i d'irrompre amb els problemes socials.

Amb la construcció del poder, les característiques de la societat natural no es varen poder eliminar d'una vegada. En diversos àmbits de la societat, i de maneres diferents, varen ser capaços de crear àmbits de la vida. A l'actualitat, una bona observadora pot veure en la cultura les petjades de la socialització inicial al voltant de la dona.

Entre els «savis» de la societat, la història i l'escriptura de la història és molt important perquè, segons la definició de R. G. Collingwood, significa «autoconeixement». Segons aquesta definició, la condició principal perquè una persona historiadora pugui conèixer la seva història, analitzar els successos que ocorren en una geografia en relació amb un temps i espai, significar-la, evidenciar els aspectes històrics i socials del passat i de l'actualitzat que s'assemblen i que es diferencien és que s'ha de conèixer ella mateixa.

Per explicar correctament els esdeveniments i successos històrics i donar-los significat, és molt important tenir una mirada correcta. De fet, aquest és un dels temes bàsics en la filosofia de la història. Una de les feines més importants és donar nous significats als esdeveniments i successos socials. Significar és possible amb la comprensió dels subjectes, no amb les lleis objectives de la dialèctica. L'explicació dels esdeveniments i successos sobre una base de significació farà que la història s'escrigui millor. Tenim una consciència i enteniments de la

història, una comprensió i explicació dels esdeveniments, juntament amb el context objectiu dels esdeveniments, a més de la seva relació amb l'estructura mental. Tot això, és a dir, les condicions materials, les relacions i els factors bàsics de consciència, són un enteniment i una mirada.

Per aquest motiu, totes les persones que cerquen la llibertat han de treure a la superfície la consciència col·lectiva de la humanitat i de la seva societat, i les característiques que influeixen en el mètode de vida de l'actualitat. És a dir, que s'ha de tenir consciència històrica. Les persones i els pobles que estan desproveïts d'una consciència històrica són «un arbre sense arrel». No poden mantenir la seva existència davant la crueltat de la història i la dominació de l'home, i sempre estaran cara a cara davant el perill. No poden construir futur. Els que no poden viure la seva història amb les seves dinàmiques, els que no poden crear la seva lluita, els que no poden escriure la seva història, sempre seran un annex en la història dels altres. Com pot crear-se una consciència històrica correcta i com pot ser beneficiosa per a l'individu i la societat en el camí de la llibertat?

«Una mirada al mètode: dona/societat/naturalesa en els règims de la veritat»

A càrrec de **Clara Torres Arambilet**, membre de l'associació Jineolojî Center de Brussel·les.

Per alliberar-nos de ser condemnades com a «l'altre sexe», hem de poder definir-nos nosaltres mateixes com a dones. Aquella persona que no és capaç de definir-se a ella mateixa serà definida per un altre. Amb això no ens referirem a la descripció de característiques biològiques o rols socials. La definició de la dona és important com a existència històrica i sociològica. Com més es defineixi la dona, més serà possible descriure la naturalesa social. Per poder conèixer i definir correctament l'existència de la dona, una de les primeres feines, i més fonamentals, de Jineolojî és investigar i analitzar els mètodes de la veritat a través de la mitologia, la religió, la filosofia i la ciència, i que al llarg de la història humana no s'han conegut ni definit, ni investigat correctament. La nostra feina és destapar i canviar totes aquestes mentides que s'han imposat sobre la descripció de l'existència de la dona. D'aquesta manera, no tan sols definim com a dones el nostre propi intel·lecte sinó que «passam comptes» a totes les mentalitats patriarcals i de dominació que s'han imposat contra les dones i la societat. És a dir, a través de Jineolojî i les anàlisis d'aquests «règims de la veritat», rebutjam les definicions falses i manipulades imposades sobre l'existència de la dona, i, amb tot el coneixement adquirit de la nostra existència i anàlisi, desenvolupam la nostra pròpia definició.

Avui en dia, milions de dones desconeixen que a través dels atacs ideològics de la mentalitat patriarcal per mitjà de la mitologia, la religió, la filosofia i la ciència perderen el coneixement que tenien des de les societats naturals fins fa 300 anys. Com més es varen anar desenvolupant els arguments contra la dona en aquests règims de veritat, més s'entenia i es defensaven com a àrees de coneixement creades des de i per a la intel·ligència del patriarcat i l'home, apartant la dona del seu paper històric en la creació de coneixement i prohibint-li l'accés.

Amb aquest objectiu, en els mites coneguts podem observar com la mitologia de la dona és assassinada en el cos de Tiamat pel seu fill Marduk. A la religió, la dona que va agafar la poma de l'arbre del coneixement i la va compartir amb el seu company va ser expulsada del paradís.

La filosofia va «tancar» la dona dins la definició de ser «un home incomplet». I en les primeres passes cap a la revolució mental entorn al renaixement, la dona va ser torturada i cremada a la foguera acusada de bruixeria. Per això, el desenvolupament de Jineolojî, com la ciència de les dones que estudia la veritat de la dona a través de la història social, implica també l'alliberació del coneixement i de la ciència de la mentalitat i el sistema dominant. Al mateix temps, Jineolojî considera que els mètodes abans esmentats no poden considerar-se només pels seus aspectes negatius, sinó que representen també aspectes positius i integren en si mateixos les necessitats de la naturalesa humana i social. Per això, Jineolojî no rebutja aquests mètodes, i investigarà i avaluarà també aquests altres aspectes positius inclosos en els mètodes que són beneficiosos per al desenvolupament d'una societat i d'uns individus lliures.

«L'experiència del Moviment de Dones del Kurdistan en l'escriptura i creació de la seva història. L'exemple de Jinwar, el poble de dones i infància»

A càrrec de **Gönül Kaya**, membre del Moviment de Dones del Kurdistan, i Haskar Kirmizigül, membre de l'Acadèmia de Jineolojî.

El moviment de dones kurdes ha intentat crear una comprensió alternativa de l'escriptura de la història. Abans de res, les companyes kurdes intentaren que l'escriptura i la història es duguessin a terme amb un mètode que construís un pont entre passat, present i futur. Veieren l'escriptura de la seva història com una part bàsica de la seva lluita. En l'escriptura intentaren crear una alternativa davant els mètodes que s'havien utilitzat fins ara. Inicialment, amb les condicions de la societat kurda, analitzaren correctament també les situacions de bloqueig dels moviments de dones del món on les dones participaven. Podem observar els aixecaments de Rússia, Cuba, Amèrica Llatina, on les dones també varen tenir un paper molt important però, per errors en la perspectiva històrica, aquesta participació ha estat ignorada. Demostraren que aquest error és, al mateix temps, la situació de bloqueig bàsica de les revolucions. A més, en el moment d'investigar la història del feminisme, varen veure aspectes que no estan connectats amb els dels moviments socials. Aquests esdeveniments i successos varen ser la base que mostrà el camí als mètodes de lluita de les dones kurdes.

Les dones kurdes no valoraren de manera diferent l'escriptura de la seva història a la realitat universal. Investigaren sobre els 28 aixecaments que hi ha hagut en la història del poble kurd contra els imperis i les forces dominants, criticant el caràcter tribal i de nació estatal d'aquests aixecaments. També es demanaren per què la resistència de les dones no s'havia transformat per herència social, i s'adonaren que havien de fer «una» d'aquestes resistències i la seva lluita, transformant-la en herència social. Per exemple, la paraula «Ya Star» s'utilitza com a expressió, i el nom «STAR» el duen el moviment de dones i la guerrilla de dones a les muntanyes. Per això, entengueren que és una petjada de la deessa Iştar de Mesopotàmia. Les històries de vida de les dones que han donat la seva vida des dels inicis de la lluita de l'alliberació del poble kurd són molt importants. Moltes guerrilleres han escrit els seus diaris durant aquests 40 anys. Els diaris de milers de guerrilleres són una font bàsica per a l'escriptura de la història. Ni la dominació ni la mirada patriarcal poden establir els seus límits. Els límits els posen les dones que s'esforcen per alliberar-se i ser la base de la seva pròpia història.

D'altra banda, posam d'exemple un dels resultats victoriosos de la «revolta de les dones kurdes»: el poble de Jinwar, que és el resultat d'aquesta confluència enmig de la guerra, construït només per dones i infants que viuen en comunitat. Es tracta d'un espai lliure on s'ofereix a les dones l'oportunitat de recuperar-se dels traumes de la guerra o, senzillament, de dur una vida alternativa en què la tradició, l'educació, l'ecologia i la llibertat són prioritàries. Acullen dones de totes les ètnies i creences que participen per igual en el sistema polític.